

[Udenrigsministeren]

gode danske synspunkter omkring miljø og arbejdsmiljø.

Derfor er det lidt firkantet nu bagefter at komme og sige, at man bare skulle have været imod traktatændringer hele tiden. Der må bordet dog fange på et eller andet tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Ja, udenrigsministeren sagde det rigtige, da han sagde, at han aldrig fra et flertal i markedsudvalget har fået det råd, at der skulle fremlægges forslag til traktatændringer. Det er noget, regeringen har gjort, uden at den på nogen måde er blevet opfordret til det af markedsudvalget.

Så siger hr. Niels Helveg Petesen, at der skulle være områder inden for miljø og arbejdsmiljø, som den nuværende artikel 36 i Romtraktaten ikke dækker. Men hvis det var tilfældet, hr. Niels Helveg Petersen, så ville regeringen jo i 1984 have ført fagbevægelsen bag lyset, da fagbevægelsen netop af regeringen fik garanti for, at de nuværende regler fuldt ud dækkede Danmarks suveræne adgang til helt og holdent selv at fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige til sikring af miljø og arbejdsmiljø på arbejdspladserne. Det er fuldt ud dækket, og derfor er det nye, der er i disse bestemmelser i artikel 100 a, ikke godt, og det gode, der er i dem, det er ikke nyt. Så enkelt kan man sige det. For det nye er alene, at Kommissionen får ret til at godkende disse danske regler, og at de i øvrigt kan gennemføres med almindeligt flertal hen over hovedet på Danmark, så man ikke længere kan standse dem ved at bruge enstemmighedsreglerne.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Det er jo ikke altid, jeg er i den situation, at jeg takke udenrigsministeren for de svar, han giver, og det var egentlig også derfor, jeg spurgte statsministeren. Men i dag kom jeg i den gode situation, at jeg kan takke udenrigsministeren, fordi han sagde det, jeg havde forventet statsministeren skulle gå op og sige. Han bekræftede nemlig at det ikke har været noget dansk ønske, at man lavede traktatændringer for, som hr. Kofod-Svendsen sagde, at modernisere og ajourføre. Det har ikke

været noget dansk ønske, det har vi ikke bedt om, og derfor er det altså ikke i overensstemmelse med den historiske virkelighed, når hr. Kofod-Svendsen siger, at det er begrundelsen. Tværtimod er det rigtigt, som udenrigsministeren siger, at vi bliver tvunget ind i det system, og derfor skulle vi have holdt fast ved, at det, der kom ud af det, ikke var tilfredsstillende for os.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Hr. Kofod-Svendsen for en kort bemærkning, og så stiler vi imod at gå videre i ordførerrunden.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Det, jeg udtrykkeligt slog fast i mit indlæg at der var behov for, var, at vi fik miljøpolitikken ind, og det er det nye og gode, der er kommet. Miljøpolitikken var ikke med i 1957, som jeg redegjorde for i min historiske redegørelse. Der var brug for en ajourføring, så miljøpolitikken kom ind. Det var, hvad jeg sagde i mit indlæg, og det er det, der er kommet ud af det færdige resultat. Det har vi ønsket, og vi er glade for, at miljøpolitikken er kommet med.

Ove Jensen (FP):

Alle, der ønsker at medvirke til at skabe bedre forhold for hele den danske befolkning fremover, må nødvendigvis sige ja til EF-pakken på grund af de store økonomiske fordele, der er herved. Et ja til pakken giver flere arbejdspladser og større eksportindtægter, altså en forbedring af de to største problemer, vi har herhjemme.

Derfor vil enhver, der har sin sunde fornuft i behold, selvfølgelig stemme ja til pakken og sige ja tak til den store økonomiske gevinst, som medlemskabet giver hvert år. Et nej til pakken medfører sandsynligvis, at Danmark på lidt længere sigt mister den milliardgevinst, som vi har fra Fællesskaberne, og det betyder, at hele befolkningen må sætte sin levestandard ned.

Den samlede samfundskage, der herefter bliver at fordele, bliver så meget mindre, og det kan naturligvis ikke undgås, at det får konsekvenser for befolkningens levestandard. De medlemmer af folketinget, som så kraftigt anbefaler at sige nej til pakken, de burde